

ЦИЈЕНА:

За Црну Гору на годину 8 перпера, на по године 4 перпера.
За Аустро-Угарску Босну и Херцеговину на годину 12 перпера на по године 6 перпера.
За све остале земље годишње 20 франка у злату, на по године 10 франка у злату.
Претплата се прима само у годишњем и полугод. роковима.
Поједини број 20 пара за Црну Гору, — за Иностранство 25. пр.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ

Власник: Државна Штампарија

Изази суботом

Одговорни уредник: М. Рамадановић

СЛУЖБЕНИ ДИО

МИ

НИКОЛА I**по милости Божијој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ**

На приједлог Нашег Министра Унутрашњих Дјела постављамо:

за архивара управног одјељења Министарства Унутрашњих Дјела Јована Кешљевића, бившег секретара Министарства Финансија и Грађевина, са годишњом платом од (1800) хиљаду и осам стотина перпера.

Наш Министар Унутрашњих Дјела нека изврши овај указ.

Цетиње, 18. марта 1911. г.

НИКОЛА с. р.

Министар Унутрашњих Дјела,

М. Букановић с. р.

МИ

НИКОЛА I**по милости Божијој
КРАЉ И ГОСПОДАР ЦРНЕ ГОРЕ**

На приједлог Нашег Министра Просвјете и Црквенијех Послова постављамо:

у Министарству Просвјете за архивара, с платом од 1680 перпера годишње, Вука Шпадијера досадашњег писара прве класе истог Министарства.

Наш Министар Просвјете и Црквенијех Послова нека изврши овај указ.

Цетиње, 26. марта 1911. г.

НИКОЛА с. р.

Министар
Просвјете и Црквенијех Послова,

П. Вучковић с. р.

— Ријешењем господина Министра унутрашњих дјела, п. т. број 2910 од 16. марта ове године, а на основу члана 15 закона о чиновницима грађанског реда, оглашено је упражњено мјесто Стева Јовићевића, поштарско-телеграфисте пете класе барске поштанско-телеграфске станице.

П. т. број 2911. Из поштанско-телеграфског одјељења Министарства унутрашњих дјела — 17. марта 1911. год., Цетиње.

РАСПИС

свима обласним управитељима

Као што Вам је познато, још од прошле јесени навалила је многобројна емиграција у нашу земљу из сусједне нам Арбаније, дијела турске царевине.

Ову емиграцију нијесу изазвале ничије спољне интриге, а најмање наше. Она је потекла из чисто унутрашњих прилика у Турској. Приликом љетошњег разоружања Арбанаса војском Тургут-нашином, влада младотурака примијенила је над истијема уставне реформе, као у свој осталој царевини.

Није наше да изричемо суд, је ли царска влада добро учинила или не, и је ли могло поднијети, да се једна мања приремена олакшица учини у том погледу спрам једног малог али храброг, цару и царевини од вазда вјерног народа; то је савремена ствар њихова схваћања.

До назад неколико дана горе поменушта емиграција носила је печат једне мирне демонстрације и обратила се Црној Гори, као својој најближој сусјетки, да интервенира и у име њено замоли Порту на блажији поступак.

Црна Гора бивајући с турском Империјом у најбољим сусједским односима, на најделикатнији начин предочила је овој пропасти тога народа и велику теготу своју, цримањем те емиграције.

Валија скадарски приликом његова бављења на Цетињу, дао је Влади црногорској најпоузданија увјерења, да ће се с народом из Скандерије поступати благо и учинити се олакшице, узимајући у обзир прошлост Малисора, коју није имао ни један дио царства. На основу тијех увјерења, Кр. Влада је саопштила емигрантима ову царску милост, савјетујући им да се њоме користе, и њих повише од

једне хиљаде вратили су се на своја огњишта. Ми никад нијесмо сумњали у добру вољу и расположење валије скадарског према повраћеним Малисорима, али не можемо рећи у којој је мјери испунио обећања, која је на Цетињу у корист пријеглих учинио. Остало је било неколико вођа од раније пријеглих Малисора у Подгорици, те не зна Влада црногорска, да ли је изазвало нову емиграцију тачно не испуњење обећања Бедри-пашино, или интриге њихових вођа; како је, да је, — усташи велико зло учинише нападувши на царске куле, које запалише и крв се поче лити, те пружише властима скадарским оправдану одлуку да их војском нападне, у планине рашћера, а робље и живо им уждене у Црну Гору. Колико ће трајати ово стање Малисора, не зна нико; али трајало колико било, овиме налажем Вам, да најстрожије ред обдржавате и да строго имате у виду, с једне стране неповредимост наших добрих односа са турском царвином, а с друге, хуманитарне дужности према паћеницима, докле, док они то заслужују добрим владањем.

Особито се препоручује пограничним обласним управитељима, да чељад и живо пребеглих уклоне подалеко од границе и прекину сваки саобраћај њихов са устаницима; да с наше стране нико не дозвољавају прелазак преко границе под оружјем, а тако исто ни из преко границе овамо; а дужни су савјетовати докле год њихов савјет може допријети, да се емигранти покоре и милости царској предаду. И ко се на то приволи, пошто се надлежној власти пријави, нек му се дадне пратња до најближе прекограничне вароши, или до којег другог мјеста на граници.

Број 3303.

Цетиње, 24. марта 1911.

Министар Унутрашњих Дјела,
Марко Ђукановић.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— Њ. Пр. г. Арсенијев царско-руски посланик повратио се са свога осуства.

Бечки „Корбино“ је био донио да је наш консуо у Скадру г. Греговић изјавио валији скадарскоме, увјеравајући га о неутралном држању Црне Горе, да ће у случају потребе наша граница бити отворена царској војсци у њеним операцијама против усташа. Како г. Греговић није био овлаштен да такву изјаву даде, а нити ју је дао, ми смо ту вијест одма телеграфом преко истог „Корбино“ диментирали; али како се она још по листовима понавља, налазимо за потребно да је и овим путем најодлучније одбијемо. Напротив, у ноти о нашем неутралитету, предатој овдашњој отоманској Легаацији, ми смо изјавили, да ћемо усташе, које царска војска нажене у нашу границу, одма разоружати и интернирати.

ПОЛИТИЧКИ ПРЕГЛЕД

Италија

Приликом јубилеја педесетогодишњице уједињена Италије, краљ је на свечаном скупу у Капитолу, држао овај говор:

На Капитолу ком је велики латински пјесник прорекао да ће бити — вјечан као Рим — окупљени су данас око свога краља, слободни представници парламента и општина, живући симболи нераз-

двојног политичког јединства и мјесних слободина. Ја вас поздрављам, будући успомену мислиоца, хероја и мученика, којима дугујемо отаџбину.

На овом народном збору чврсто и жарко избија из наших срцаца завјет да учинимо Италију све слободнијом, срећнијом и поштованијом у свијету. У оправданим нестрпљењима тежећим к бољој срећи, вриједи признати да се за кратко вријеме не исправљају дјјства дугих вјекова проведена у раздору и ропству. Наша је земља преживјела вријеме још несрећније од оног, које је флоретински секретар описао, кад се у недостатку характера, спонтане послушности оним законима који су извор живота и здравља, побјеђеној и покороној Италији одузела свака особина мисли, свака грађанска и војна моћ. И потребно је осврнути се на оне злокобне провалије и промјерити каквог је титанског напора била способна народна душа, да обрати судбину једне понижене светиње у оне једног слободног народа и љубитеља својих права. —

У нашој мужевној скромности нека се не заборави улога, коју је историја одредила Италији. Она изражава, са прикупљањем раздробљених несретних народних дјелова, неприкосновено право народности да живи независно. —

Са главним градом Римом, Италија представља мирни одношај цркве са државом, који гарантује потпуну и плодну слободу како вјере тако и знаности.

Ово дјело људи и предака отаџбине не може изгледати мање узвишено од двије претходне просвјешености Рима. Блажене успомене мој отац, у једном свечаном говору казао је овако: „*међу величанственим остацима старе величине не треба да нам се скромном чини нова величина*.“ Стара је по сили духа онога времена била универсална, нова је национална; од прве је проистекла једна римска Италија а од друге постоји италијански Рим.

Она прва је била израз силе, ова је израз права и као свако право и италијански Рим је неприкосновен. Одана независности сваког народа, Италија ће знати, пак, чувати оно што је као остатак њене старије и садашње историје и допринијеће дјелом мира општем напретку, сталном тежњом за све узвишеније идеале.

И загонетно је, да је од толиких царева на отвореном брежуљку поносних заштита и римских институција, остао још побједоносни кип Марка Аврелија, који поздравља тријумф озарен сјајем стојичке врлине, свете и милостиве слике оног култуса моралних и грађанских закона, коме ће наша отаџбина остати вјерна, с надом у сигурну будућност напретка и славе. —

Говор краљев био је праћен бурним плескањем и клицањем. —

Русија и Кина

На далеком истоку положај постаје све критичнији. Случајеви погибије руских пограничних стражара од стране кинеских војника сваким даном су све већи. По Манџурији

и Монголији растурају се позиви кинеских студената, који подбадају становништво на рат противу Русије.

Народ у Монголији чарсто је увјерен у то, да ће ускоро настати рат са Русијом. На једном мјесту већ је избила побуна међу онијем, који су остали без посла. Са своје стране Руси су почели тјерати Кинезе из амурске области. Резерва амурских усурских козака позвана је на вјешбе, да би могла одговарати евентуалном нападу Кинеза.

Ратничко расположење против Русије код Кинеза није ништа мање од оног према Јапану. Кинези су чврсто убијеђени, да ће Јапан потпомагати Русију, бар у толико, што ће евентуални руско-кинески рат искористити за своје циљеве на полуострву Квантунгу. Да ли ће тако бити држање Јапана позитивно се не зна.

Међу тим држање Кине такво је, да пријети ратом на Истоку. Она чврсто остаје против најглавнијег захтјева Русије, а једновремено с тијем прикупља оружје, муницију и војску. Свакодневно стижу у Шангај бродови са ратним материјалом, који се одатле невјероватном брзином отправљају на границу према Русији и према Манџурији.

Кина се обратила молбом на председника Тафта, да посредује између ње и Русије.

Заступник министра спољних послова телеграфски је наредио руском посланику у Пекингу, да саопшти кинеској влади намјеру петроградске владе, да она жели учинити крај њеним околиштем, оличеним у примједбама на пошљедњу руску ноту. Према томе налогу, руски ће посланик захтијевати од кинеске владе, да она формално призна правилност уговора и њену сагласност са њима. У случају да руска влада не добије повољан одговор она ће, задржавајући право слободног одређивања, прибавити себи задовољење, остављајући сву одговорност за то кинеској влади.

КЊИЖЕВНОСТ, УМЈЕТНОСТ, ПРОСВЈЕТА

Један скромни јубилеј. Г. Д-р Ђорђе Радић, управитељ Ратарске школе у пензији, у Краљеву (Србија), навршио је јучер на Благовијести педесетогодишњицу свога књижевног и културног рада, на унапређењу српске пољске привреде. Д-р Ђорђе Радић је један од најплоднијих наших радника на том пољу. Његов први књижевни рад угледао је свијета баш на саме Благовијести 1861 године, на од тада до данас низали су се редом сви остали, те је штампано и растурено у народ преко тридесет његових књига по разним гранама пољске привреде. Осим тога издавао је и уређивао дуго година у Новом Саду илустровани пољопривредни часопис „*Сељак*“, а од 1869. год. кад се преселио у Србију, уређивао је „*Тежак*“ лист „*Друштва за пољску привреду*“, на чијем је оснивању судјеловао и постао секретаром истога. — У 1890 год., кад је стављен (трећи пут) у пензију, уређивао је илустровани лист „*Домашин*“, а радио је много и на другим листовима и календарима.

Од најглавнијих његових дјела споменућемо: *Повртарство* са 174 слика у слугу и 33 колорисаних, на засебним таблама; *Наука о земљодјелству*, I. дио: *Ојште и посебно ратарство*, са 197 слика у слугу; II. дио: *Ливадарство*, са 48 слика у слугу; и III. дио: *Градинарство*, за 175 слика у

Претплата се шаље поштанском упутицом непосредно администрацији „Гласа Црногорца“ на Цетиње, а коме је вартуније, г. Вељку Рамадановићу, к. д. агенту у Котор. Доници се шаљу Уредништву. Рукописи се не враћају. Огласи се шаљу администрацији и напољују се: за сваку ријеч или број од пет цифара из петит слова по 4 паре за први пут, а за сваки даљи пут по 2 паре, из виших слова сразмјерно више.

слогу, затим *Познавање и њега цвијећа*, са преко 700 слика у слогу и *Пољопривредну читанку* за народне школе, са 125 слика у слогу. Али његово управо монументално дјело је *Воћарство*, од којег је изашла прошле 1910 год. прва књига са колорисаним сликама на засебним таблама и са 143 слике у слогу, а и друга књига је сређена за штампу, ако одзив буде повољан.

Но он није радио само на књижевности, већ је држао у народу популарна јавна предавања о пољопривреди и показивао практично све о чему је писао и препоручивао као средство за унапређење српске пољске привреде, те је у ту сврху пропутовао многе земље и похађао стручне школе ради проучавања привреде у напреднијим земљама, одакле је увео и у нас многе корисне ствари. — 1863 године основао је у Новоме Саду *ојтно ђоле*, а 1864 год. први *живинарник* у Мајуру код Петроварадина, па те исте године и малени *ћеланик* на његовом опитном пољу.

Д-р Ђорђе Радић родио се у *Вел. Бечкерек* (у Банату), гдје му је отац био свештеник, 22. априла 1839. год. — По свршеним пољопривредним наукама у *Колмањи* код Прага, положио је у Прагу 1859. г. такозвани „велики пољопривредни испит“, са оцјеном: „одлично у сваком ђравцу“. Послије испита отишао је на позив Књаза Шварцберга, на његово имање у Чешкој, у циљу практичног проучавања привредне организације, те се бавио и на другим великим спахилуцима. 1864. године положио је професорски испит из природних наука и Јестаственице на бечком универзитету и постављен по његовој жељи за професора на Реалци у Новом Саду. Те исте године, пок. *Књаз Михајло*, извјештен о његовом раду, позове га у Биоград, те изјави жељу да му направи нарт за обновљење Земљодјелске школе у Топчидеру. По повратку из Биограда пропутовао је Њемачку, Француску и Швајцарску, у научне сврхе, па је 1865 год. опет на позив Књаза Михајла отишао у Биоград и пропутовао биоградски, смедеревски и крагујевачки округ, да би се упознао са економским приликама у тима окрузима. — 1866 год. обишао је поново средњу Њемачку, а 1887 године положио је, први од Срба, докторат Филозофије, са *пољопривредном расправом*. 1869. године позват је у Биограду да судјелује на оснивању „Друштва за пољску привреду“, те је изабран за секретара истога, а 1872. г. судјеловао је на оснивању *Земљодјелско-Шумарске Школе* у Пожаревцу и постављен за професора у истој. — И од тада се стално настанио у Србији. — 1875. год., изк. на позив Њ. Вел. Краља Господара дошао је у Црну Гору и основао *Земљодјелску Школу* на Дан. Граду, а 1877. г. усљед рата премјештен је на Цетиње, вршећи извесне административне послове, те се по истеку његова уговора с владом 1879. г., повратио у Пожаревац на своје раније професорско мјесто у Земљодјелско-Шумарској Школи, а 1882. год. основао је *Ратарску Школу* у Краљеву и постављен за управника исте, на ком је положају остао све до 1889. год., кад је први пут стављен у пенсију, па је два пута доцније реактивиран у истом својству и 1897. год. стално пензионисан. И тако је ево дочекао да скромно сам прослави

педесетогодишњицу свог рада за коју се други нијесу сјетили, те је позвао своје пријатеље и поштоваоце да му дођу и заједнички уз чашичу рујна винца проведу весело учерашњи дан.

За његов ревносни књижевни и културни рад одликован је са 12 разних ордена, а кр. српска Академија Наука наименовала га је својим *ћасним* чланом. Уз то је редовни дописник и почасни члан многих српских, хрватских, чешких, њемачких, мађарских, француских и италијанских пољопривредних, научних и разних других културних друштава.

Честитајући и овим путем уваженом слављенику педесетогодишњицу његовог плодног рада, желимо му да поживи још дуго на корист српске пољске привреде.

P.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Доситијева прослава. Наше Министарство Просјете, да би се, колико толико, одужило сјени српског великана Доситеја Обрадовића, одлучило је да се и код нас прослави скромно његова стогодишњица, те је у ту сврху био изабран нарочити Одбор коме је било стављено у дужност да приреди ту прославу јучер на Благо-вијести, а иста је слиједила на овај начин:

Послије св. литургије одржан је у манастирској цркви парастос пок. јеромонаху Доситеју, на коме је чинодјествовао Њ. Високопр. г. Митрополит Митрофан, уз асистенцију мјесног свештенства, а одговарало је прво црквено пјевачко друштво „Његош“. Парастосу је присуствовао г. Министар просјете, ђаци мјесних школа и виши број чиновништва и грађанства.

У вече је одржано у просторијама Зетскога Дома *Доситијево вече* са овим распоредом:

1. „*Химна црногорска*“ коју је отијевао хор ђака.

2. О животу и раду Доситијева, говорио је проф. Лазо Ђ. Поповић, заступник ректора Богословско-Учитељске Школе.

Говорник је у главном карактерисао појаву Доситеја и његов значај по српску културу и књижевност, а нарочито је пажњу обратио на његово родољубље и згодно истакао његову везу са тадашњим Господаром црногорским Владиком Василијем, а затим са Св. Петром. — Говор је трајао читав сат и био је пажљиво саслушан, те је на крају говорник поздрављен. Иза тога је хор ђака отијевао руковет пјесам из Ст. Србије и Македоније од Мокрањца.

Кас четврта тачка био је приказ неколико сцена из „*Књаза Арванита*“ које су одигравали чланови нашег Народног Гозоришта, и изазвали допаѓање код присутних.

На крају је хор ђака отијевао: „У бој“ од Зајца.

Вече је извољно посетио Њ. Кр. Височанство Књаз Мирко, и велики број отменог грађанства.

Добротвор црногорске просвјете, 20. овог мјесеца преминуо је у Никшићу Обрен Никоивић окружни капетан у пенсији, који је својим богатим завјештајем постао наш велики просвјетни добротвор.

випарски дрвени материјал, као и огријев је врло скуп, не усљед недостатка, него усљед хрђаве комуникације. Тако исто готово није никоме познато, да у Црној Гори ванредно успијева врло добро воће с којим се не може равнати ни наше, које модерно гајимо, јер нам недостаје услова које Црна Гора има, па име врло слатка земља и јужно сунце.

На самом Цетињу, виђели смо шљиве, кавињих не бисмо нашли ни на нашим изложбама; даље јабучке, крушке, дуње од $\frac{1}{2}$ кила, а особито лозе као рука дебеле, оптерећене великим гроздовима.

Ове године, као у цијелој Европи, била је перодица грозђа и у Црној Гори, али поред тога, могли смо купити на самом Цетињу оку грозђа за 30—40 пара, а прошле године, кад је била обилата берба грозђа, продавало се кило од 12—14 пара. У најближој околини Цетиња успијева смоква, винова лоза и бресква. Али и најкаменитији дио Црне Горе, не може се назвати пустином и безродним. И тамо се међу скалама, која се распада, у тамно — блиједи сличан самјеној кави прашак, у којем не обично добро успијева, воће, жито или поврће. Такво мало пољике и неколико горе покривене ситно горицом и мирисљавом травом за стоку, доста је да исхрани црногорску пољину. Ту ће те виђети воће, лозе, поврће и жито. По горама пасу дугоруне овце или мале кравиче, уз то домаћа перна —

Покојник је оставио 100.000 перпера за школовање црногорске младежи на вишим школама, а осим тога одредио је још неколико мањих легата на друге просвјетне сврхе.

Покојни Никоивић није могао оставити љепшег спомена своје народу, нити је могао дати бољег и виднијег доказа о своје жарком родољубљу и искреној љубави према нашој омладини, која ће му остати вјечно захвална и благодарна.

Слава и вјечити спомен том великом добротвору!

Списак приложника за помоћ имигрантима из Ст. Србије и Скендерије. Главном Одбору стигли су од *улицњског Одбора* ови прилози:

Перпера 200: Општина вароши Улицња; перпера 40: Јошо Филиповић; перпера 30: Јако Дреца; перпера 24 06: Лито Хаџи-Бето; перпера 20: Илија Срзентић; по перпера 15: Мркан Калуђеровић, Бимо Садик; перпера 10: Мило Ђурашковић, поп Јован Вујановић, Марко Поповић и Мемин Хуса; перпера 6: Стано Ускоковић; по перпера 5: Мехмед-бег Ресулбеговић, Ман Хоџа, Сулејман Капетановић, Суљо Алибеговић, Лазар Милићевић, Ламбо Христов, Иво Ђ. Ђаковић, О. Бонавентура и Машан Вујовић; по пер. 3: Шако П. Татар, Аџи Бећирага, Шафо Хумса; по пер. 2: Никола Пици, Андрија Дедић, Омер Аликасма, Даут Катана, Фазли Дервиши, Васиљ Доровић, Ноца Стефан Дола, Јакуп Лико, Иво С. Прибиловић, Крсто Стојановић, Нико Вукмановић, Перо М. Рудовић, Филип Мићков, Никола Симов, Андрија Пици, Иво Вуксанов, Рашо Јованов, Н. Стојовић, Алекса Хуталаровић, Перо Л. Прибиловић, Јагош Поповић, Саво Лубарда и Крсто Ђаковић; по пер. 1: Таир Мулабећир, Цафо Маврић, Осман Касма, Дур Крама, Дул Бози, Јанус Мила, Нел Дервиш, Хушо Шурла, Сал Трума, Милован Милутинов, Радуде Зеков, Раде Ђ. Кнежевић, Марко Ј. Бевења, Перо М. Кнежевић, Стево Ђ. Прибиловић, Марко Чармак, Н. Вукалов, Васо Карађиновић, Аврам Карађиновић, Душан Карађиновић, Митар Мирковић, Томо Вујачић, Мркан Шофранца, Иво Шабан, Ђуро Шабан, Петар Машановић, Јово Горовић, Марко Петричевић, Јоко С. Горовић, Крцун Татар, Ђуро Маленков и Ђуро Кузман.

Осим тога послати су из *Требиња* ови прилози:

Н. Н. перп. 50; Н. Н. перп. 20; Н. Н. перпера 5; Н. Н. перп. 2.

ТЕЛЕГРАМИ

Цариград, 22. марта. Парламент је расправљао о догађајима у скадарском вилајету. Министар унутрашњих дјела изјавио је, да је влада предузела мјере да спријечи нереди, те је дала утврдити Скадар и одлучила да пошаље трупе, што је закаснило усљед зиме.

Петроград, 23. марта. Цар је одобрио предлог генералног гувернера Финлантије да се одложе сједнице сабора од 25. марта до 17.

кокоши и т. д., којих је и у најсиромашнијим предјелима доста, а тим се и ријешава тајна, како људи живе у тим планинским предјелима.

Тако је у планинским предјелима, док у равницама бјелопавлићској и зетској, барско-улицњској и др. влада благостање. Још ако се оствари мисао, која већ одавно постоји о неушвању Скадарског језера и канализацији Улицњског поља и ријеке Зете, којом би се могло натапањати цијело поље бјелопавлићско, Црна Гора би могла 3—4 пута толико стаповиштва, колико има данас, исхранити.

Погледај на такве крајне приједјеле отварају нам се педалеко од Цетиња, ако само учинимо шетњу од пола сата. Ко од туриста није био на «Белведеру» и видио раскошну панораму Скадарског језера са околином?.. Били су на Цетиње велики излети, али кад смо питали учеснике тих излета, нико нам није на то одговорио «да».

То се десило и летос за вријеме свечаности. Страници се нијесу макли са Цетиња и вратили су се са једном насладом мање. Ми смо осим «Орлова крша» често били на «Белведеру», а у посљедње вријеме сваки дан, јер нам се ова шетња све више и више допадала. Одмах иза «Бољнице» полако се диже краси пут на исток. С почетка пута, цетињска удолина остаје на десно, са украсеном вароши, а у лјево у то вријеме на разбијеној скали отпочива циганска породица. Али се не треба бојати досаде, рој мале и велике дје-

априла. Дума је изабрала Подсианка за председника.

Цариград, 23. марта. Посланици из Јемена предали су парламентарној фракцији Младо-турака пројект за реформе у Јемени, који је поднешен влади на преглед.

Порта је наредила отом. представницима да сврате пажњу велесилама, заштитницама Крита, односно пројекта критске владе да се укине главни комесар.

Сарајево, 24. марта. Сабор је гласовао у сва три читања закон о кметовима.

Цариград, 25. марта. Министар војни примио је телеграм врховног командата експедиције у Јемени, којим га извјештава да су трупе ушле у Сану.

Биоград, 26. марта (од српског ђресбира-а). — Са великим пијететом и захвалношћу чињен је данас у цијелој земљи спомен стогодишњице смрти просвјетитеља и учитеља српскога народа Доситеја. У свима школама одржана су предавања о Доситеју, затим парастос. Данашња Скупштинска сједница била је посвећена Доситеју. Председник Андра Николић лијепим говором потсјетио је посланике на живот и рад Доситеја, који устајући са сједишта ускликуше: „Слава му“. Парастосу у Саборној цркви присуствовали су краљ, престолонашљедник, народни посланици, влада, наставници свију школа, просвјетна и књижевна друштва и многобројно грађанство.

Митрополит Димитрије дужим говором славимо је живот и дјела Доситеја. Послије парастоса одржан је помен на гробу Доситеја пред Саборном црквом. Утврђено је да свечана прослава стогодишњице буде на јесен, када ће бити откривен споменик Доситеју.

СТЈЕЧАЈ

Санитетском Одјелу Краљ. Министарства Унутрашњих Дјела потребан је један марвени љекар (ветеринар). Плата годишња је од двије хиљаде четири стотине (2400) перпера а дијурне и остале награде према Санитетском зборнику. Молитељи морају познавати српски језик, морају бити успособљени на каквој признатој ветеринарној вишој школи; односне молбе морају бити снабђевене потребним исправама.

Број 434. — Из канцеларије Санитетског Одјелу Краљ. Министарства Унутрашњих Дјела, 17. марта 1911. год. Цетиње. 2,3

це неће од нас тражити никакву милостињу. Слијени гуслар, који је до подне гудио на тргу, склопио се овђе у хладу и почиње гућети, кад чу наше кораке. Идемо даље мало у лјево, губимо Цетиње из очију, по десној страни је дубока провалија украсена зеленим дрвњем, и на самом дну зелени се прокривена травом мала долиница, на којој пасу неколико као грудина бијелих оваца. Ми у чуду гледамо како су могле тамо саћи. Мало даље седи стари Црногорац и смије се нашему чуђењу. Звијане, и овце лето из провалије и цијешто прелазе на пут. С обје стране овдје, ондје, међу скалама, видимо мале долинице и удолине, које су брљавиво обрађене, а на њима расте кукуруз, зелье и др.

А где мала кућица прилијепљена уза скалу, и у крај ње јато кокошака! Још мало напријед пред нама се отвара велики хоризонт. С обје стране су високе горе; пред нама удолина са тамо амо растуреним кућама, а даље преко низких брежуљака види се непрегледна модра долина Скадарског језера међу високим горама. За неколико минута долазимо к малој обраслој у шуми крчма, у крај које се из неколико калених ступаца уздиже сломљени кров, под којим су постављени неколико столова, која нас зову к одмору. То је «Белведер» одакле се открива чаробни поглед на Скадарско језеро.

ЛИСТАК

ЦРНОГОРСКЕ ЦРТИЦЕ

— Пише: Јос. Д. Конрад —

(Наставак)

Посље овога одскакута на наш позив дома. Пратећи нас са каменог тротоара, заборавља се и пада; његова округла глава одскакује. Бојимо се да ће бити напомагања и плача, али мали Момчило не писну, живо устаје, опет се с осмијехом креће за нама и коначно полази кући. Мали Момчило ће бити занета јунак.

Готово сви наши људи мисле, да је Црна Гора сами камен са непрелазним брдима и стрмим стијенама.

То је обмана, али у осталом то је и природно, јер је до сада обично сваки посјетилац те занимљиве земље пролазио само пут од Котора до Цетиња, истина занимањав, али никако није довољан, да се створи правилна слика Црне Горе. Јер овај дио Црне Горе је најкаменитији и чили утисак безродне и сиромашне крајине, док други крајеви изненађују својим плодним равнинама и висоравнима, које могу потпуно исхранити становништво Црне Горе, дапаче при модерним обрађивању земље, усавршењој комуникацији, престогајало би жита и воћа и за извоз. Мало ко знаде, да Црна Гора има врло лијепе и богате шуме, у којима скупчијена дрва пијују, док на Цетињу грађе-

СТЈЕЧАЈ

Тражи се љекар за општину ва-роши Никшића са годишњом пла-том од три хиљаде и шест стотина (3.600) перпера и остале награде према Санитетском зборнику.

Молитељи морају познавати срп-ски језик, морају бити оспособљени за доктора целокупног љекарства на једном од признатих европских универзитета; молбе морају бити приослане Санитетском Одјељењу Краљ. Министарства Унутр. Дјела снабдјевене односним исправама.

Број 435. — Из канцеларије Са-нитетског Одјељења Краљ. Мини-старства Унутрашњих Дјела, 17. марта 1911. год. Цетиње. 2,3

СТЈЕЧАЈ

Кр. Министарству Финансија и Грађе вина, Одјељењу за Грађевине и Саобраћај потребан је један инжењер за пу-тове и мостове.

Рефлексанти треба да имају поред стручне спреме и подужу праксу и да познају српски језик.

Ко би желио заузети ово мјесто, нека у што краћем времену поднесе овоме Министарству понуду заједно са својим условима а уз то и свједоче о теориј-ској и практичној спреми.

Број 244. Из канцеларије Министарства Финансија и Грађевина, Одјељења за Гра-ђевине и Саобраћај, 4. фебруара 1911. г. Цетиње.

СТЈЕЧАЈ

Краљ. Министарство Просвјете и Цр-квенијех Послова на основу члана 4. Правила о штампању уџбеника за народ-не и средње школе, овим објављује по-нован стјечај за израду следећих уџбеника:

Буквара с читанчицом за I раз. основне школе;

Читанке за II разред основне школе;

" " III " " " "

" " IV " " " "

Поука о језику за III и IV разред основне школе;

Рачунице за II разред основне школе;

" " III " " " "

" " IV " " " "

Српске Историје за III разред основне школе;

Српске Историје за IV разред основне школе;

Писци морају обратити пажњу, на ове захтјева:

1) Да уџбеници буду написани јужнијем дијалектом и у духу савременијех педа-гошко-методских захтјева;

2) да језик и цио начин обраде буде подесан за ученике народних школа;

3) да потпуно одговарају наставном плану и програму т. ј. да обим и коли-чина грађе не буде ни већа ни мања него што је то предвиђено наставнијем планом и програмом;

4) да распоред грађе буде подесан за лакше примјенивање формалних ступ-њева;

5) да читанке буду израђене на основи принципа концентрације т. ј. да читанке својим садржајем буду додирне тачке по могућству свијех наставних предмета;

Списи ће се подносити Министарству Просвјете под шифром и у рукопису. Шифра ће стајати на рукопису и на спроводном писму упућеном Министарству. Уз спроводно писмо уложиће се у засеб-ном и запечаћеном коферту право име пишчево.

Запечаћено писмо неће се отворати док се рукописи не оцјене и не прегледају. Откупљени рукописи остају стална својина Министарства Просвјете, а откуп-љиваће се по следећим цијенама:

Перпера; Буквар с читанчицом по цијени од 1000 Читанка за II раз. " " " " 400 " " III " " " " " 500 " " IV " " " " " 600 Поуке о језику за III и IV раз. " " " " 600 Рачуница " II " " " " " 300 " " III " " " " " 350 " " IV " " " " " 400 Историја Српског народа за III раз. 400 Историја Српског народа за IV раз. 600 Географија " IV " " " " " 600 Геомет. облици за III раз. " " " " 250 " " " " IV " " " " " 300

Напомиње се господи писцима, да Про-свјетни Савјет може, сагласно II ал. чл. 15. правила о штампању уџбеника према вредности дјела предложити и већу на-граду од ове која је стјечајем објављена. Рукописи могу се одмах подносити, пошто је рок за израду уџбеника већ једанпут био одређен.

П. Број 563. Из Канцеларије Министар-ства Просвјете и Црквенијех Послова, Цетиње, 18. фебруара 1911. год. 4,4

ОГЛАС

Велимир Јовов Стојановић (Мијатовић) из Трешњева, Васојевићи, назад три мје-сеца и по кренуо је из Србије за Црну Гору, али како се од тога доба о по-менутом не зна ништа, то се моли свако ко би што знао о реченом, да изволи што прије обавијестити ово Министар-ство.

Број 262. Из канцеларије Кр. Министар-ства Иностраних Дјела, 22. марта 1911. год., на Цетињу. 1,3

Објава

Краљ. Црногорско Поштанско-Теле-графско Одјељење износи на продају ли-цитацијом заостатак својих поштанских марака издања 1907. год., које је дигнуто из течаја.

Номинална вредност тих марака из-носи око 4.800.000 франака.

Моле се купци да се за обавјеште-ња обратe истом Одјељењу најдаље до 1. априла по стар. кал. — 14. априла по нов. кал. 1911. год.

Продаја ће се закључити 7. априла по ст. кал. — 21. априла по нов. кал. 1911. год.

Одјељење задржава себи право да од-ложи продају у случају, ако би и најпо-вољнија понуда била недовољна.

П. т. број 1862. Из Поштанско-Теле-графског Одјељења — 26. фебруара 1911., на Цетињу.

Avis

La Direction Générale des Postes et des Télégraphes du Monténégro met en vente par adjudication le stock des timbres-poste de l'émission 1907., qui est hors cours.

La valeur faciale de ces timbres est de 4.800.000 francs environ.

Les acheteurs sont priés de s'adresser pour les renseignements à la dite Direction au plus tard jusqu'au 1. avril v. st. — 14. avril n. st. 1911.

La vente sera conclue le 7. avril — 21. avril 1911.

Au cas où l'offre la plus favorable serait considérée comme insuffisante la Direction se réserve le droit d'ajourner la vente.

N° 1862. La Direction Générale des Postes et des Télégraphes — le 26. février 1911., à Cetignè. 5—6

ОБЈАВА

Управа Народне Библиотеке позива сва она лица, која су позајмила књиге из ове библиотеке течајем 1910. године и прије, да исте, одмах, неповријене поврате, иначе ће Управа употребити принудна средства.

Књиге се примају сваког четвртка од 3—5 сати.

Број 24. Из Управе Народне Библио-теке, 10. марта 1911. год. 3,3

ОГЛАС

На основу пресуде Краљ. Великог Су-да од 20. јануара 1911. год., број 2490—IV—1910—1087.

Износи се на јавну продају доље опи-сата непокретност Станка И. Војводића из Грађана, за намир дуга Милутина М. Радусиновића из Лукова.

Продаја ће се извршити у канцеларији потписатог суда.

За продају се одређују три рока и то: 15. априла, 15. маја и 15. августа 1911. године, у два сата послије подне.

На првом року непокретност неће се уступити испод процијењене вредности, на другом року хоће и ниже, али не испод $\frac{2}{3}$ процијењене вредности, а на трећем року уступиће се понудноцу нај-више цијене.

Сваки је лициант дужан положити емство 10% од процијењене вредности.

Позивају се сви они, који имају на речену непокретност какво реално право, као и право прече купње да се пријаве потписатом суду прије прве продаје.

Опис непокретности:
Гора у Булетига лезину, четири листо-сјека; граници: од истока Јоко Војводић, од југа Марко Црнчевић, од запада и сјевера гором Вулетића; процијењена перпера 360.

Земља на Ивању-цркву, $\frac{3}{4}$ од рала; граници: од истока Илија Војводић, од југа и запада оп. путем, од сјевера Илија Војводић; процијењена перп. 700.

Земља на Гомилцине, $\frac{3}{4}$ од рала; гра-ници: од истока, југа и сјевера Илија Војводић, од запада Липовци; проције-њена перп. 240.

Земља на горњу Ивању-цркву, $\frac{2}{4}$ од рала; граници: од истока Илија Ивов, од југа оп. пут, од запада Илија Војводић, од сјевера оп. пут; процијењена перп. 400.

Ограђа у Машановића лезине; граници: од истока оп. пут, од југа Филип Перов, од запада Јоко Војводић, од сјевера Илија Перов; процијењена перп. 120.

Број 177—118—1910.
Љуботињ, 15. марта 1911.

Капетански Суд,

капетан, ком. Нико Ђ. Кусовац.

Р. 280, бр. 291, 1,1

ОБЈАВА

У извршењу ријешења Народне Скуп-штине од 18. децембра 1909. год. Мини-старство Финансија и Грађевина поново продаваће за рачун Хипотекарне Банке, путем јавне лицитације на дан 4. априла ов. год. земљу, крај и гору „Под За-грабље“, налазеће се у општини Цетињ-ској. На истој земљи налазе се двије куће и то: једна се налази међу гором у торовима, ограђена сухомеђом без кла-ка, подрвљена буковим гредама и покри-вена сламом, а друга „Под Заргабљем“ дуга 11 95 м., а широка 7-30 м., са зи-довима, израђена са најбољом врстом камена с клаком, два лица и од трећег неки дно изван обучени су цементом, подрвљена са најбољом врстом јелових греда и покривена са дубровачком тиглом. Кућа има два одјељења и то једно из-рађено са лијепог израдом, а друго у обичној изради. На сјеверној страни ове куће налази се такођер једна теза. Испод наведених кућа налази се земље оранице 10 062 кв. м., и то код првоименоване куће има 4550 кв. м., а код другоимено-ване 5512 кв. мет., који се састоје у 20 комадића. Горс има, почињући од друго-именоване куће до Космача 16 листосјека. Наведено имаће граници: од истока гором Марка И. Иваншевића, Кика Петрова, Пера Гашова и Мила Никова Вукића, од запада старим општинским путем, који води са Цетиња на Обзивицу, од југа са гором Марка И. Иваншевића и Степа Поповића, од сјевера гором и земљом Сава М. Дубовичанина, Бошка Станкова и Пера Кикова Иваншевића. Наведено имаће т.ј. двије куће, земља и гора процијењено је од стране судских заклетих процијенивача Перпера 17.811-40 пара.

Лицитација ће се одржати тога дана од 9—12 сати прије, и од 2—5 сати по-слије подне у Административном Одсјеку Министарства Финансија и Грађевина. Ли-цитанци су дужни тога дана на име ка-уције положити 20% у готовом новцу од процијењене вредности овога има-ња или 20% у непокретности (разумије се судом поврђено увјерење).

К броју 3225. — Из канцеларије Ми-нистарства Финансија и Грађевина — У-праве Државних Добра, 18. марта 1911. Цетиње. 2,3

ОБЈАВА

Министарство финансија и грађевина — Одјељење за Грађевине и Саобраћај — држаће дана 27 марта ов. год. јавну лицитацију за израду једне зграде за истражни затвор на Цетињу.

Зграда ће бити на један спрат, дужине метара 39, ширине метара 21.

Спољни зидови биће од камена, грађе-ни са клаком и циментом. Муленини, (пре-граде) шуфити и подови од цимента армираног.

План зграде као и сви ближи услови могу се видјети у канцеларији Одјељења за Грађевине и Саобраћај сваког радног дана за врјеме канцеларијских часова.

Рок израде 1. децембра 1911. год.

Подузимач је дужан предати Одјељењу кауцију од петнајест на сто (15%) у го-товом новцу, или тридесет на сто у не-покретним добрима (30%). Непокретност има се таксирати у надлежном Капетан-ском или Општинском Суду.

Одјељење задржаје себи право продужити лицитацију ако би понуђене цијене биле неповољне.

Број 427. — Из канцеларије Одјељења за Грађевине и Саобраћај, 3. марта 1911. год, Цетиње. 3,4

ОБЈАВА

Министарство Финансија и Грађевина Одјељење за Грађевине и Саобраћај, одр-жаће у недељу, 3. априла ове год. јавну лицитацију у канцеларији Управе Цари-нарнице у Никшићу, за израду око 12.000 метара колског пута са једним мостићем од 3 метра распона, од села „Сеоца до Гвозда“ (линија пута Никшић—Шавник).

Продаја пута вршиће се дјелимично.

Рок, до којег се има довршити поме-нути пут траје до 1. октобра ов. год.

Подузимачи су дужни поднјети гаран-цију од 30% од вредности погођеног рада у готову новцу или непокретним добрима. — Непокретност има бити так-сирана у надлежном капетанском или општинском суду. Плаћање такса пада на терет подузимача.

Одјељење задржаје себи право, да рад не уступи, ако понуђене цијене не би повољне биле, већ да лицитацију про-дужи.

Остали ближи услови могу се сазнати сваког радног дана за врјеме канцела-ријских часова, у канцеларији Одјељења за Грађевине и Саобраћај, као и на дан лицитације.

Број 500. Из канцеларије Одјељења за Грађевине и Саобраћај, 12. марта 1911. године, Цетиње. 34,

Службени огласи

ОГЛАС

На основу извршне клаузе Краљ. Обласног Суда у Подгорици од 17. фебруара 1911., износи се на јавну продају доље описана непокретност Андрије Р. Радојића из Фрутка, за измир дуга Милата Петрова Јовићевића из Орја-Луке; имо-вина је процијењена перпера 740-33 паре.

Продаја ће се извршити у канцеларији капе-танског суда на Дан-граду.

За продају се одређују три рока и то: 1. априла, 1. маја и 1. августа 1911., у три сата по-слије подне.

На првом року непокретност неће се уступити испод процијењене вредности, на другом року хоће и ниже, али не испод $\frac{2}{3}$ процијењене ври-једности, а на трећем року уступиће се понуди-оцу највише цијене.

Сваки је лицитант дужан положити јемство 10% од процијењене вредности.

Позивају се сви они, који имају на речену не-покретност какво реално право, као и право прече купње, да се пријаве потписатом суду прије прве продаје.

Опис непокретности:

$\frac{1}{3}$ рало ливаде у Поље; граници: од истока Бока Попова ливадам, од запада сеоцким путем, од сјевера Сава Ђуричина, а од југа истога Андрије.

Данилов-град, 2. марта 1911.

Капетански Суд, капетан Петар Бошковић.

СТЈЕЧАЈ

Сагласно ријешењу потписатог Обласног Суда од 2. ов. мјесеца, број и ознака дони, отвара се стјечај над имовином отсутног Спасоја Мир-кова Радуловића, која се налази у Пажињима, код Данилова-Града, те се позивају Радулови-ћеви дужитељи, како они, који своја потражива-ња још нијесу пријавили, тако и они, чија су потраживања спорна, или иначе пресудом окон-чана, — да своја дужња, откријелијена пуно-важним доказима, пријаве Обласном Суду у року три мјесеца од првог дана оштампавања овог стјечаја у службеном листу, послје којег рока неће се нијичје потраживање уважити.

Број 878 из 1911—IV—1910—187.

Подгорица, 8. марта 1911.

Краљ. Обласни Суд, за предсједника, — судија, Саво Радуловић.

Р. 103, бр. 181, 2,3

ОГЛАС

Овим износи се на јавну продају за намир дуга Ђура Маркова Поповића из Лимњана сли-једећа непокретност:

Зграда и кућа у горње Перање, $\frac{3}{4}$ од рала; које ме су шевије: од сјевера Сава М. Ђурановић, од истока поток, од југа Марко Р. Милић, од запада Илија Т. Ђурановић; процијењена перпера 1.200

Забјо у доње Перање; које ме су шевије: од сјевера, југа и запада поток, од истока Мар-ко Р. Милић; процијењена перпера 1.400.

Зграда под кућом, $\frac{3}{4}$ од рала; којој су ше-вије: од сјевера и запада Митар Ј. Вукосавић, од истока обори истог дужитеља, од југа пут; процијењено перпера 1.700.

За продају одређују се три рока: први на 19. априла, други на 18. маја, трећи на 20. јуна ове 1911. године.

На првом року неће се непокретност уступити испод процијењене вредности, на другом хоће, али неће испод $\frac{2}{3}$ процијењене вредности, а на трећем року непокретност ће се уступити по-нудноцу највише цијене.

Сваки лицитант дужан је положити јемство од 10% процијењене вредности.

Позивају се сви, који на непокретност имају реално право — дужникови повјериоци, као и они, који имају право прече купње, да се при-јаве потписатом суду прије прве продаје.

Број 1212—417—1911.

Вир, 19. марта 1911.

Капетански Суд,

Р. 197, бр. 290, 1,1 капетан Лазар Т. Пламенац.

ОГЛАС

Овим се износи на јавну продају за намир ду-гова Мила Ивова Марковића из Сотонића сли-једећа непокретност:

Долац у Поповину, $\frac{1}{4}$ од рала; које ме су шевије: од сјевера и запада Мило Ђ. Марковић, од истока и запада номенутог дужника; — процијењено перпера 400.

Два дочића у Поповину, $\frac{1}{2}$ од рала; које ме су шевије: од сјевера Ђуро М. Савићевић, од истока и југа Мило Ђ. Марковић, од запада пут; процијењено перпера 80.

Забјо у Поповину; које ме су шевије: од сјевера, југа и запада Мило Ђ. Марковић, од истока пут; процијењено перпера 120.

Долац у Доњу-Зграду, $\frac{1}{4}$ од рала; које ме су шевије: од сјевера Ђуро М. Савићевић, од исто-ка пут, од југа и запада Мило Ђ. Марковић; процијењено перпера 160.

Зграда у Никачево, $\frac{3}{4}$ од рала; које ме су шевије: од сјевера и југа Јована Р. Станковић, од истока пут и Мило Ђ. Марковић, од запада Крсто А. Станковић; процијењено перпера 1.200.

Продаја ће се извршити у канцеларији потпи-сатог суда. За продају одређују се три рока: први рок на 20. априла, други на 23. маја, а тре-ћи на 21. јуна ове 1911. године.

На првом року неће се непокретност продати испод процијењене вредности, на другом хоће, али не испод $\frac{2}{3}$ процијењене вредности, а на трећем року непокретност ће се уступити пону-оцу највише цијене.

Сваки лицитант дужан је положити јемство од 10% процијењене вредности.

Позивају се сви, који на непокретности имају реално право — дужникови повјериоци, као и они, који имају прече право купње, да се при-јаве потписатом суду прије прве продаје.

Број 1278—476—1910.

Вир, 19. марта 1911.

Капетански Суд,

Р. 364, бр. 289, 1,1 капетан Лазар Т. Пламенац.

ОГЛАС

Јавна продаја непокретности Лаза Шпирива Паовића, у Вељу продо, у Очинињима, извршиће се 25. јуна тек. год., у 5 сати послје подне.

Виђи оглас овога суда у броју 1. „Гласа Цр-ногорца“ од 1. јануара тек. год.

К броју 922—280—1910.

У Бајицама, 25. фебруара 1911.

Капетански Суд,

Р. 52, бр. 299, 1,1 кап. Богдо Мартиновић.

ОБЈАВА

Према ријешенју Општинског Одбора од 13. ов. мј., број 934—243—1908., износи се на јавну продају два намјешћа куће у овој вароши, и то:
1. Простор мјеста по између куће Војводе Маша Ђуровића и куће Митра М. Пламенца, а на линију истих, у којем има држине од прилике метара 13.
2. Простор мјеста од куће Војводе Маша Ђуровића до моста на улазак вароши с јужне стране, а на линију истог, у којем има од прилике метара 20. Оба поменута мјеста заузимају положај као најподеснија у варош.

Лицитација продаје наведених мјеста обдржаће се у канцеларији ове Управе, дана: 29. априла, 27. маја и 29. јуна ове 1911. године, од 9 до 12 прије и од 2 до 5 сати по подне, којег ће се — потоњег дана лицитације уступити понудиоцу највише цијене, ако продаја буде повољна за ову Општину.
Вир, 16. марта 1911.

Управа Општине Вир-Пазара,
Предсједник,
Р. 150, бр. 288, 1,1
кап. Л. Станковић.

ОБЈАВА

Сагласно рјешенју Одбора ове општине од 22. ов. мј., на 3. априла тек. год., потписата управа даваће на јавној лицитацији **контракт меса: говеђег, овчијег, козијег, јагњећег и јарећег** за општину вароши Ријеке, и то за вријеме од 3. априла 1911. до 1. априла 1912. год.

Лицитација ће се извршити реченог дана у канцеларији ове Управе, а отпочеће од 8—12 пред подне и од 2—5 по подне, и контракт уступити понудиоцу најниже цијене, разумије се, ако иста буде повољна за општинску Управу.
Лицитанти морају имати кауцију од 1500 перпера у готовом новцу или у сигурној непокретности, коју би за горњу сврху имали подложити.

Са другим односним контрактским условима и обавезама лицитанти могу се упознати на шест дана раније од дана продаје, као и на сами дан продаје, — у канцеларији потписате Управе.
Број 348.
Ријека, 23. марта 1911. год.
— Управа Варошке Општине, —
Предсједник,
Р. 141, бр. 302, 1,1
Петар Краљевић.

НИКШИЋСКО ТРГОВАЧКО АКЦ. ДРУШТВО У НИКШИЋУ

Исплаћиваће од 1. априла ов. год., дивидендни купон бр. 1. за 1910., са својих акција 1. кола по

Перпера 7-08

Купони се могу наплатити код Никшићског Трговачког Акционарског Друштва у Никшићу, његове Филијале у Подгорици и Засупничтву у Бару.
Никшић, 19. марта 1911.
П. п. бр. 300, 1,1
УПРАВА.

Црногорској Пивари „ОНОГОШТ“ у Никшићу (Црна Гора)

потребан је стручан Управник са знањем њемачког или француског језика.
Понуде са пријеписом докумената и означењем плате и осталих услова послати најдаље до 15. априла ов. год.
Плата према способности.
Првенствено право имају они, који су у пиварама са службом били.
Никшић, 18. марта 1911.
УПРАВА
П. п. бр. 301, 1,2
Црногорске Пиваре „ОНОГОШТ“.

ОГЛАС

Из слободне своје руке продајем: 30 рала земље у једном комаду, прве врсте, у оплот заграђено: уз то има два листобера веље горе; кућа у клас добро израђена, једнокатна, 20 лаката, тиглом покривена, око куће неколико шљива и мурава. Ово имање налази се у Косовом Лугу до ријеке Сушице, (звано мјесто Страњина). Продајем и мој припадајући дио у Добру воду. Цијене су умјерене. Сигурну купцу дао бих на чекање кроз неколико година.
Ко би желио купити ово имање, нека се обрати потписатоме.
Ђурић — Бјелопавлић, 20. марта 1911.
Р. 83, бр. 298, 1,3
Милош Ј. Драговић.

КОМАТ ДОБРЕ ЗЕМЉЕ

од четири рала, у Барине на Доње поље, ниже куће Илије Милова Дубовичанина, до колског пута, код Ублова, продаје Одбор браства Иванишевића.
Обратити се г. Перу Милову Иванишевићу.
Цетинье.
Р. 33, бр. 309, 1,3
Одбор.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

За навјек ожалаштени смрћу нашег предрагог оца

† Мијајла Вукаличина Селића барјактара,

који се у 55. години свога живота, послије кратке и тешке болести пресели у вјечност 14. фебруара, и с његовом смрћу нас баца у тешку тугу и жалост; за особиту дужност сматрамо нашу никад незаборављену благодарност изјавити г. г.: командирџи Милошу Меденици, ком. П. Влаховићу, капетану Божу Ракочевућу, потпор. Михаилу Анђелићу, потпор. Новачку Вујисићу, воднику Ђуру Ракочевућу, капетанском писару Секули Влаховићу, који нам писмено саучешће указаше. Хвала г. г.: серждару Мију Влаховићу, официру Марку Минићу са Колашинцима; хвала потпор. Јагошу Вујисићу са Морачанима; хвала Јовану и Мушкици Ђукићима са друштвом, свештенику Лазу Булатовићу, уч. Николи Булатовићу; хвала поручнику Перу Влаховићу, официру Јовану Булатовићу са Булатовићима; потпор. Минлику Влаховићу, офици. Радошу Влаховићу са Влаховићима, који дохиташе, покојника ожалише и до вјечне куће испратише.

Још једанпут хвала и вјечито признање свима, који ма на који начин узеше учешћа у нашој жалости и задужили нас у великом ненакнадном губитку, наше вјечито ожалаштене породице Селића.
Тримање, 25. фебруара 1911. г.
Ожалаштени: супруга **Савна**; синови: **Јован**, **Радоња**, **Никола**.
Р. 176, бр. 303, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Свеопште живо и искрено саучешће, које нам је разним начинима указано приликом болијести и смрти нашег рахметли оца

Меда Лукачевића

члана Државног Савјета у пензији.

Рахметли отац умро је 13. овог мјесеца у Подгорици; — почевши од Преузвишеног нам Владалачког Дома, свих чланова Краљевске Владе, грађанских и војничких достојанственика, па све до обичног грађанина без разлике вјере и положаја веома нас побуђује, да и овим свијема изјавимо нашу најоданију, најдубљу и најсрдачнију захвалност.

Понаособ срдачна хвала г. г. докторима: Радуловићу и Сужњевићу на њиховом врућем заузимању, који не жалише труда око нашег рахметли оца.

Подгорица, 17. марта 1911. год.

Ожалаштени:

Мурат, Хајдар и Алил — синови,
са оставом породицом.

Р. 110, бр. 296, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег никад непрежаљеног супруга, односно оца и рођака

† МИЉА ЂУРОВА ПЕКИЋА

— четног барјактара —

који се у 49. години свога живота пресели у вјечност 5. марта ове године, а б. предаде матери земљи.

Сматрамо за своју дужност благодарити свима нашим сродницима и пријатељима, који ма којим путем учествоваше у нашој превеликој жалости са чиме нам у неколико тугу ублажише.

На првом мјесту вјечито остајемо благодарни Бају Попову и Андрији Илову Јовићевићима — Цеклићанима, који су онако брацки у далеком путовању из Америке (Аласка) покојника својски све до Црнојевића Ријеке предводили, не жалећи труда и мукe уз прокс свих тешкоћа, које су им на путу путујући болесним бивале.

Благодарни остајемо нашим пријатељима: Сеочанима, Годињанима, Бољевићима, Лимјанима, Глухо-дољанима и Вранинашима, који онако у великим групама лично присуствоваше, покојника јако оплакаше и до вјечне куће испратише.

Хвала г. Шпиру Поповићу с госпођом и Марици војводе Пламенца на телеграфским саучешћима. Захвални остајемо чиновништву војном и грађанском овог баталиона, који су приликом покојникове болести истог често посјеђавали, као и на дан погребачки лично, брацки га и пријатељски ожалили.

Захвални остајемо г. капетану Ђуру Ивовићу, који се са покојником при предаји матери земљи онако дирљивим говором опрости.

Благодаримо мјесном учитељу г. Павлу Поповићу, који је са ђацима спровод увеличао.

Такођер благодаримо мјесном парошу г. Петру Пекићу, који је над покојником опјело извршио. Понаособ вјечито благодарни остајемо браћи Крњичанима, који су покојника непрестано дневно и ноћно за вријеме његове болести посјеђавали и над њим бдили, а и приликом његове смрти брацки га ожалили.

Још једном нека је свима и свакоме наша доживотна хвала, који нам ма којим путем изјавише своја саучешћа приликом овог нашег никад ненакнадног губитка.

Крњице, 15. марта 1911.

Ожалаштени: супруга **Маше**; кћери: **Милица**, **Стане** и **Велика**; рођаци: **Саво**, **Перо**, **Иво Пекићи** са оставом родбином.
Р. 294, бр. 286, 1,1

БЛАГОДАРНОСТ

Приликом грозне смрти нашег никад незаборављеног брата, супруга и оца

† РИСТА И. БРНОВИЋА

— официра у пензији —

Нарочита хвала г. свештеницима: попу Јошу Вукчевићу и попу Тому Кажићу, који више покојника чинодјествоваше и лијепо га сахраише.
Хвала г. учитељима школе градачке Кажићу и Вујисићу, који су дошли са већим бројем ученика и тиме спровод покојников увеличали.
Хвала оф. Гигоју М. Ђуришићу, који је дошао са већим бројем Ботунана и тим нашу тугу ублажио.

Хвала команд. Прелу А. Кажићу са Грачанима, који су похитали и скромно га ожалили.

Хвала официрима: Гаврилу Пејовићу и Николи Радуновићу, који са већим бројем Прогоновића присуствоваше тужном спроводу.

Хвала командату баталеона оф. Митру Марковићу са Буроницама.
Хвала официрима: Илији, Јоку и Луки Ђуришићима с Грачанима.

Хвала официрима: Ђуриши и Саву Вукчевићима, који са већим бројем Вукчевића присуствоваше и нама тугу ублажише.

Велика захвалност оф. Саву Бојанићу са браћом Жупљанима, који се нађоше при самртној постељи покојниковој и тужно га испратише до вјечне му куће.

Хвала браћи и пријатељима, свима и свакоме које год присуствовао, телеграфично и писмено учествовао овом тужном спроводу и нама тугу ублажио.

Жупа Градачка, 5. марта 1911. г.

За навјек ожалаштени: брат **Бошко**; сестра **Стане**; супруга **Јована**; синови: **Подоф**, **Илија** и **Ђуро**; кћери: **Ивана** и **Јаница** и остала родбина.
Р. 206, бр. 304, 1,1

Поражени прераном смрћу наше никад непрежаљене

МАШЕ (Марије)

која се у још пуној снази, у 48-ој години живота, послије кратког боловања, у сриједу, 23. ов. мј. у 2 сата изјутра пресели у вјечност, сматрамо за свету дужност изјавити нашу дубоку благодарност: Њиховим Краљевским Вишочанствима Књазу Престолонашљеднику, Књазу Мирку и Књагињи Наталији и Књазу Петру на благонаклоно указатој нам пажњи приликом боловања покојнице и на изјављеном саучешћу, с чим су нам у велико тугу ублажили.

Хвала г. г. љекарима: д-р Перазићу, д-р Матановићу и д-р Огњеновићу, а особито д-р Иличковићу на свесрдном заузимању, да нам милу покојницу из чељусти смрти избаве.

Догробно остајемо благодарни грађанству вароши Цетиња и околине обојег пола и свију сталежа на интересовању о току болијести и похађању за вријеме боловања покојнице и на онако срдачном саучешћу приликом смрти и погребаче, с чим нам неизмјерни бол истински ублажише.

Вјечито смо благодарни пријатељима, познаницима и сродницима из унутрашњости и са стране, који многобројни лично дођоше, да нам милу покојницу до вјечне куће испрате, као и онијема, који нам телеграфски и писмено саучешће изјавише.

Понаособ хвала г. г.: Ш. Вуичићу из Требиња, А. Радимиру и Јарославу Крал-у из Котора на послатим дивним вијенцима.

Хвала свјештенству вароши Цетиња, које над покојницом изврши опјело; пјевачком друштву „Његош“, које својим хором узе учешћа у спроводу; учитељима цетињске основне школе и г-ђи Ј. Рашовић, који са ученицима и ученицама спровод увеличаше.

И још један пут хвала свакоме, ко нам ма којим путем изјави саучешће у нашој жалости, те тим нам ублажи бол за ненакнадним губитком.

Цетиње, 26. марта 1911.

Ожалаштена породица:

супруг **Петко М. Пајовић**; синови: **Данило**, **Крсто** и **Михаило**; кћери: **Милица**, **Зорка**, **Данка** и **Киће**; отац **Симон М. Вукотић**; мајка **Неда**; брат **Вуко**; сестре: **Милена** и **Даница**; зетови: **Ђуро Андрић**, **Марко Божовић** и остала родбина.

П. п. бр. 311, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег никад непрежаљеног сина, односно брата, стрица и ђевера

† ЂУРКА Р. КОНТИЋА

који се у 17-ој години свога млађаног живота, а послије кратког боловања 13. овог мјесеца пресели у вјечност.

Сматрамо за особиту дужност, овим најсрдачније изјавити своју вјечиту захвалност г. доктору Контићу на брацком заузимању, да милу покојника спасе од немилосрдне смрти.

Такође неизмјерна хвала г. свјештенику Љубомиру Николићу, који је над покојником опјело извршио и смртне остатке матери земљи предао.

Доживотна хвала: Озринићима, Страшевићима, Кличевићима, Стубичанима, Никшићанима, Рубежанима, Чевљанима, Жупљанима, Вржегрицима и браћи Повијанима, који на глас смрти дођоше и покојника онако брацки ожалише и тиме нам у неколико тугу ублажише.

И још један пут нека је брацка и вјечита хвала свима и свакоме, ко нам ма којим путем изјави саучешће.

Под Требјесом, 17. марта 1911.

Ожалаштени: отац **Радован**; браћа **Станиша**, **Станко**, **Марко**, **Илија**, **Петар**, **Максим**; сестре: **Милуша**, **Стана**; снахе: **Анега**, **Јела**; синови: **Блажо**, **Душан**, **Новак** са оставом родбином.
Р. 156, бр. 293, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег никад незаборављеног оца, односно ђеда

† МИТРА ЂОРОВИЋА

бившег командира,

који се пресели у вјечност 2. овог мјесеца у 93. години свога живота; сматрамо за дужност изјавити срдачну захвалност г. г. свештеницима: Глигорију Мемедовићу и Лазару Дедућу, који над покојником опјело извршише.

Нека је срдачна хвала г. учитељу Николи Вукчевићу, који се с покојником опрости потоњим ријечима и исказа покојникове заслуге. Вјечито благодаримо нашим пријатељима, кумовима и комшијама, који покојника до вјечне куће испратише и са нама брацки за покојником тугу и жалост дијелише.

Нека је вјечита благодарност и онима, који нам телеграфично или писмено саучешће за покојником изјавише.
Међу-Жваље (Језера), 10. марта 1911.
Ожалаштени: син **Јован**; унук **Петар**; праунук **Момчило Ђоровић**.
Р. 116, бр. 276, 2,3

ЗАХВАЛА

Приликом смрти нашег нигда незаборављеног млађаног сина

† ЉУБОМИРА

који се 12. марта ов. год. пресели у вјечност, под притиском неодољиве наше жалости не можемо пропустити, да не изјавимо најтоплију благодарност обл. љекару г. д-ру О. Делезији, као и љекарском помоћнику Булатовићу, који се онако својски заузимаху, да нашег драгог покојника од преране смрти избаве.

Такође хвала мјесном свјештенику на извршеном опјелу, као и мјесној народној школи за увеличани спровод присуством ђака.

Неизмјерна хвала свему чиновништву и грађанству вароши Колашина и племеницима: браћи и пријатељима Васојевићима, Ровчанима и Морачанима, који својим личним присуством у великом броју учествоваше и предрагог нам Љубомира до вјечне куће испратише.

Особита хвала свима, који телеграфски, писмено или ма којим било начином нам своја искрена саучешћа изјавише и у неколико наша рањена срца залијечише.

Колашин.

У име ожалаштене породице:

Радован Дрљевић, секр. обл. управе.
Р. 137, бр. 287, 1,1

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Под притиском неодољиве туге и жалости, која нас снађе приликом смрти нашег никад непрежаљеног сина, брата, супруга и братучеда

† САВА БОКОВЦА

који се 18. ов. мј., послије тешког боловања, у 30. години свога живота пресели у вјечност; не можемо пропустити, а да не изјавимо нашу доживотну благодарност браћи и пријатељима: Глухо-дољанима, Годињанима, Бољевићима, Сеочанима, Грађанима и Улцићанима, који у великом броју похиташе, спровод увеличаше и покојника до вјечне куће испратише, и нас у великој туги блажише.

Незаборавна и особита хвала браћи Лимјанима, који како у вријеме боловања, тако и око смрти његове указаше нам братску помоћ утјехе, и не жалише труда док покојника брацки оплакаше и сахраише.

Лимјани, 25. марта 1911. г.

У име ожалаштене породице:
Р. 123, бр. 305, 1,1
отац **Нико Ј. Боковић**.